
WEEKBLAD
PEP
Nr. 25
19 juni 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.
DE SLAG
BIJ WATERLOO PAG. 15

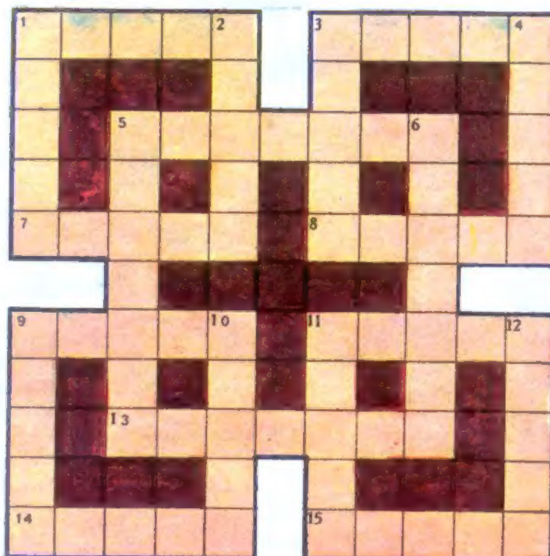
GOOCHELEN MET Pep

Laat je publiek twee flessen zien die voor de helft gevuld zijn met water. Beweer dan dat, als je uit de éne fles drinkt er minder water zal overblijven in de àndere en omgekeerd. Waarschijnlijk zal niemand je geloven, maar natuurlijk kun jij bewijzen dat het wel zo is.
Voor deze truc heb je alleen twee flessen nodig die een zogenaamde „ziel" hebben. Die „ziel" is een uitsparing in de bodem van de fles. Soms is die zo groot, dat je er wel een heel glas water in kunt gieten. De rest kun je gemakkelijk raden. Keer met de ene hand een fles om, ontkurk met de andere hand de tweede fles, pak hem beet, giet het water in de „ziel" (1) en drink (2)... Het bewijs is geleverd.

VOOR PIENTERE Pep PUZZELAARS

AANWIJZINGEN

In deze kruiswoordpuzzel geven we je niet zomaar alle betekenissen van de woorden die je moet invullen. Je krijgt bij elk woord dat je moet zoeken, twee woorden als aanwijzing. Die woorden hebben iets te maken met het woord dat je moet vinden, maar het verband ermee moet je zelf opsporen. Knip het ingevulde schema uit en plak het op een briefkaart of schrijf je oplossing op een briefkaart en stuur deze vóór 24 juni naar Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 25. En hier zijn de aanwijzingen:

HORIZONTAAL:

1 haar-kleur. 3 kerk-schaken. 5 nakomen- toezegging. 7 geven-pakken. 8 schoenmakers-slank. 9 afgelopen-uit. 11 muziek-toon. 13 boodschappen-voedsel. 14 schatten-vensters. 15 perron-wagon.

VERTICAAL:

1 hoog-etage. 2 vermenigvuldigen-stukken. 3 vermenigvuldigen-stoel. 4 ooit-nimmer. 5 gelief-de-schat. 6 tropen-Neptunus. 9 water-hengsel. 10 Nederland-Duitsland. 11 Caroline-spel. 12 zangers-graan.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 18 ZIJN:

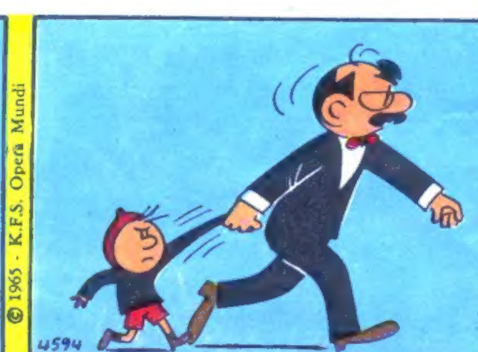
1e prijs: Ans Aker, 174-176, Zwaagdijk (N.H.). 2e prijs: Hans en Carien Könings, Ossendrecht; Cisca en Lia Akersloot, Haarlem; Ger Hagens, Velden (L.); Dolly v. d. Heuvel, Puiflijk; Cees v. d. Berg, Amsterdam; Maria v. Valen, Tilburg; R. Elzinga, Hoorn; Agnes Nora Kroese, Delden; R. Roersma, Dongjum; Ineke Hoeksema, Deventer. 3e prijs: Marieleen Geutjes, Heer (L.); Kees Nowak, Breda; Rose-Marie Immink, Laren (N.H.); Jan Gutteling, Rotterdam-23; Aleid de Groot, Leidschendam; Johan de Graaf, IJmuiden; Elly Hogerheyck, Meppel; Johan Berends, Mill (N.Br.); Ida Lint, Ulft; Bram Mook, Groningen.

THE LIMETREE CATS

Op deze foto zien jullie The Limetree Cats uit het Limburgse Weert. De man op de bovenste trede van de trap is John Desmares, zanger van de band. De stem van John lijkt op die van Adamo, hoewel hij zelf de grote Belgische zanger niet wil imiteren. John (20) heeft al acht jaar zangles en studeert aan de Academie voor Lichamelijke Opvoeding.

OS

dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK MOETEN GERICHT WORDEN AAN PEP POSTBUS 497 AMSTERDAM.

VOORPLAAT

De voorplaat van nr. 17 is in één woord knal. Ik heb er van genoten; nog meer van zulke platen. Graag zou ik willen weten wie deze platen maakt. Ik teken en schilder zelf ook graag, maar moet nog heel wat leren vóór ik het zo kan.

Guus Sloos, Leiden

De voorplaten van PEP worden door verschillende tekenaars gemaakt. De plaat die jij bedoelt, komt van de Maarten Toonder Studio's.

RIA VALK

U kunt me nog veel meer vertellen, maar u maakt mij niet wijs dat Ria Valk schoenen verkoopt voor haar plezier! Alsof er geen leukere hobby's te vinden zijn! Mijn oudste zus staat in een schoenenwinkel en heus niet voor haar plezier! Gewoon omdat ze werken moet. Ik luister graag naar Ria en ik zou ook best een paar schoenen bij haar kopen, maar ik denk dat ze mij liever als luisteraar zal hebben dan als klant. Die hobby's van Rob de Nijs, Imca Marina en Johnny Lion lijken me heel wat waarschijnlijker.

Hans Maeter, Nijmegen

BEDROG

Wij lezen thuis de Panorama en ik kende PEP nog niet, maar toen zat het er verleden week in. Het leek me wel een fijn blad en we hebben meteen een abonnement genomen. Maar dat eerste nummer dat we in de bus kregen, was heel anders dan u ons had voorgespiegeld. Roodbaard stond er niet in, Spaghetti stond er niet in, Asterix ontbrak, Het Verraad van Steve Warson heb ik niet kunnen vinden, Lucky Luke was in geen velden of wegen te bekennen. Bonanza heb ik tevergeefs gezocht en Arendsoog was zeker even een brief posten, want die gaf ook niet thuis. Het zal wel aan mij liggen, maar ik vind zoiets boerenbedrog. Je neemt een blad omdat het je wel wat lijkt en dan staan er zeven van de aangekondigde verhalen niet in!

Gerry van Leeuwen, Gorinchem

Je hebt inmiddels natuurlijk gezien dat al die nieuwe verhalen begonnen zijn in PEP nummer 20, twee weken na het extra-nummer. Deze speling moesten we wel nemen om alle belangstellenden de gelegenheid te geven de antwoordkaart in te vullen.

BOKSEN

Bob Spaak heeft het op zijn sportpraatstoel over boksen gehad en uit dat artikel hebt ik de indruk gekregen dat de heer Spaak een beetje neerkijkt op de bokssport. Dat komt dan waarschijnlijk omdat hij van boksen niets afweet, want boksen is een prachtige sport, waarbij alle spieren getraind worden. Mensen die geen verstand hebben van boksen, moeten er niet over schrijven.

Jaap Pauwels, Amstelveen

Bob Spaak schreef: ... „Van mij hoeft het niet! Als ze de sport op een vreedzame manier kunnen bedrijven (zonder bloedneuzen en zo), is me dat erg welkom." Als je daaruit wilt besluiten dat onze sportmedewerker geen verstand heeft van boksen, ja dan....

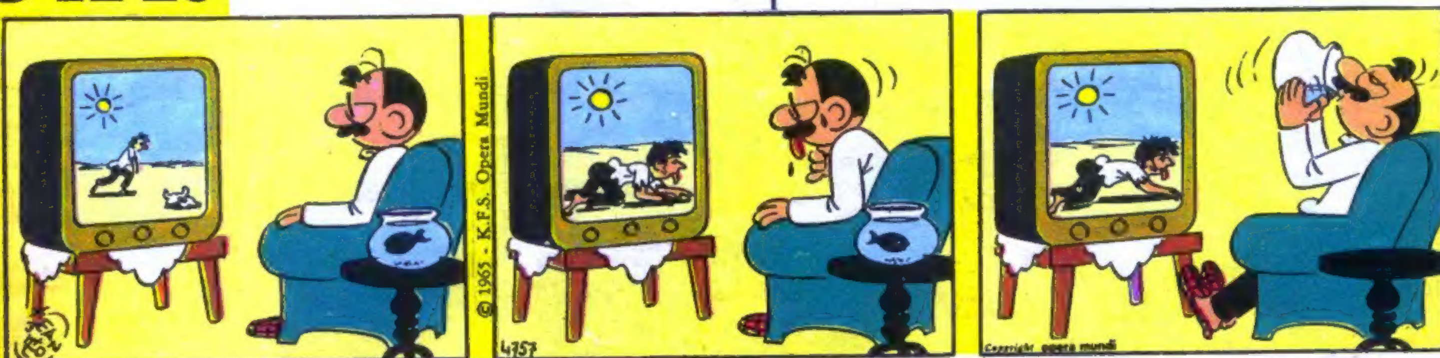

CROSSEN

Bij mij thuis lezen ze PEP allemaal zeer graag. Michel Vaillant vind ik het mooiste en spannendste van alle verhalen die in PEP hebben gestaan. Maar het fijnste vind ik toch als er autoplaten in de PEP komen. Maar mijn hart gaat naar motorrijden uit. Ik ben nu 15 jaar en heb van m'n vader een oud motortje gekregen. Het is een Sparta 125 cc JLO motortje. Ik gebruik het om er mee te crossen. Want crossen is mijn favoriete sport. We zijn hem nu aan 't ombouwen, want er zat achter geen vering en dat botste zo. Ik rijd het liefst door rul zand en door en over hindernissen. Nu wilde ik u vragen of u eens een paar foto's van bekende crossers en hun machines in de PEP wilde plaatsen. Want aan vliegtuigen vind ik niks aan en ik geloof dat daarvoor in de plaats foto's van bekende crossers en hun machines kunnen komen te staan. Ik wilde u nog op een fout wijzen die u bij „De mannen van de Cross" hebt gemaakt. Er staat n.l. dat Broer Dirkx op een B.S.A. rijdt. Maar dat is sinds het motorcrossseizoen 1963 niet meer waar, want onze eigen Broer Dirkx heeft zijn vertrouwen in een Lito gesteld, evenals zijn beide broers Jan en Piet Dirkx.

W. van Iersel

CAR

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK

Erik heeft Roodbaard, zijn stiefvader, uit de gevangenis bevrijd en probeert nu zelf onopgemerkt weg te komen.

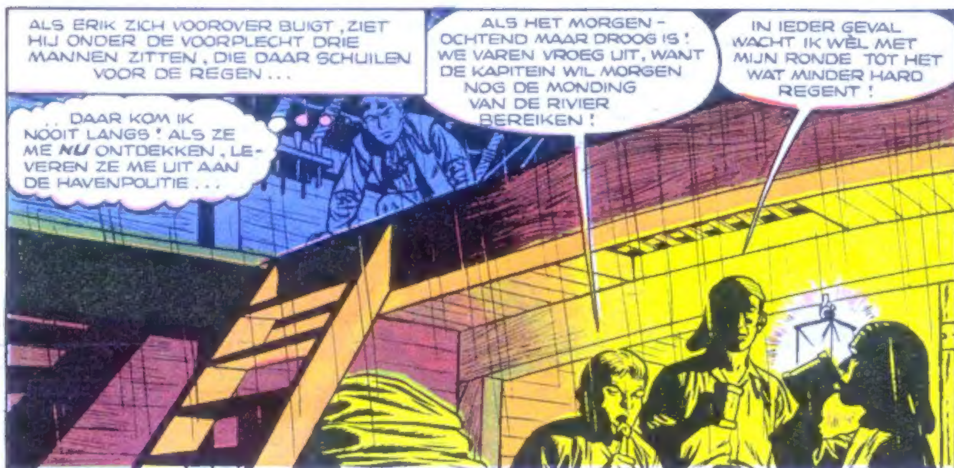

DER ZEVEN ZEEËN

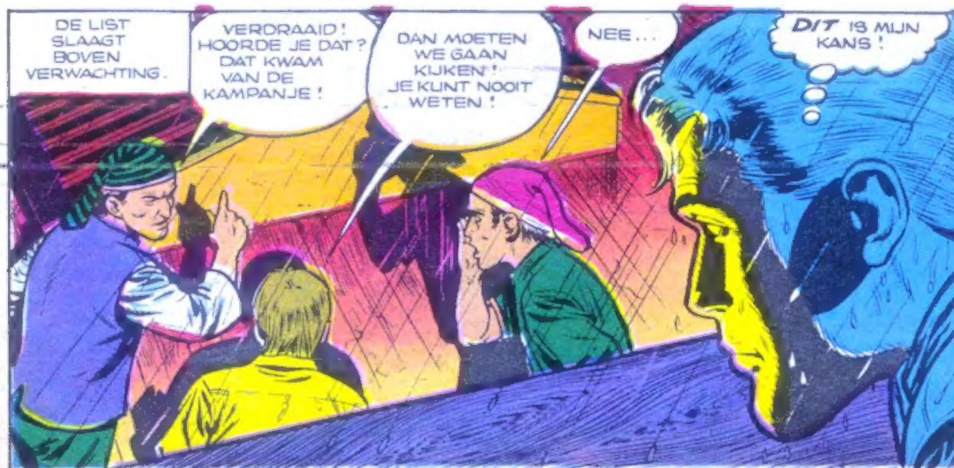

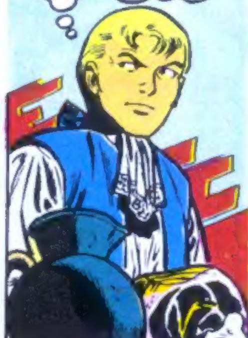

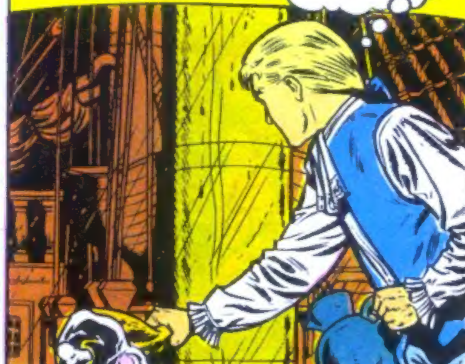

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK

DER ZEVEN ZEEËN

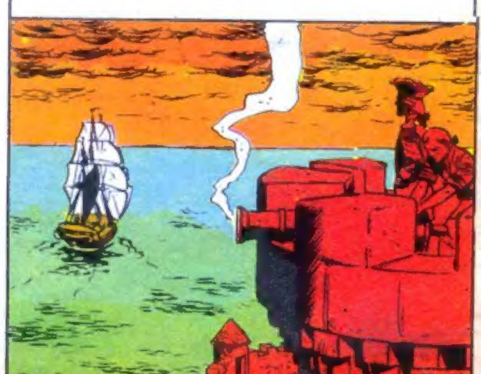

een avontuur van RIK RINGERS

DE

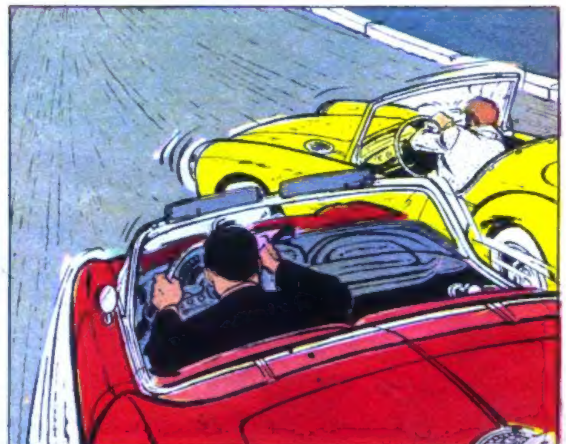
OP EEN ZONNIGE OCHTEND IN EEN DRUKKE HAVENSTAD . . .

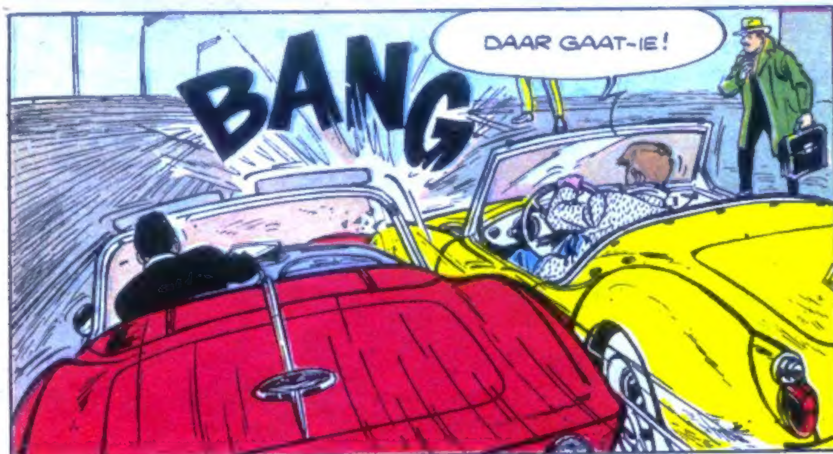

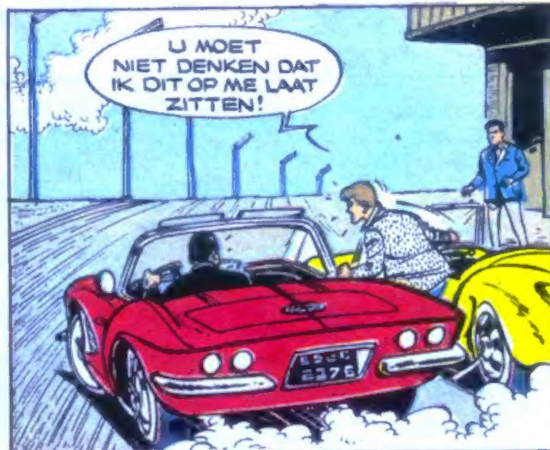

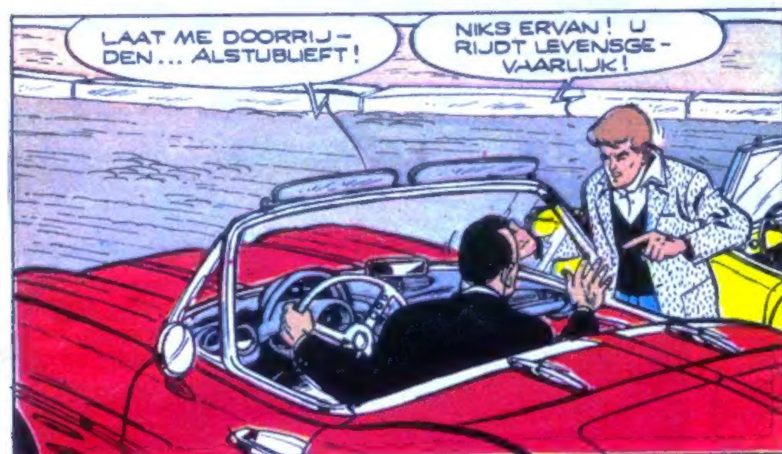

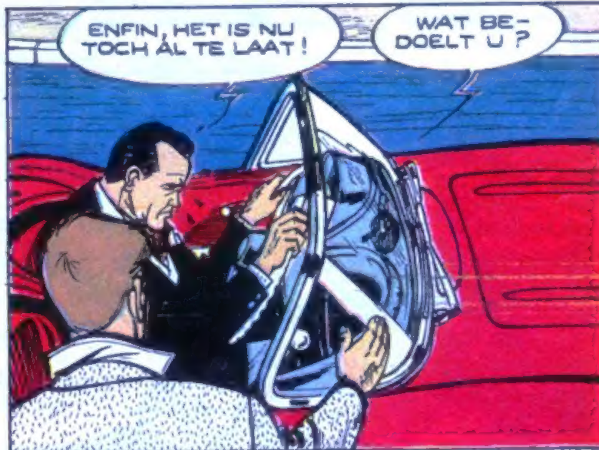
KIDNAPPER

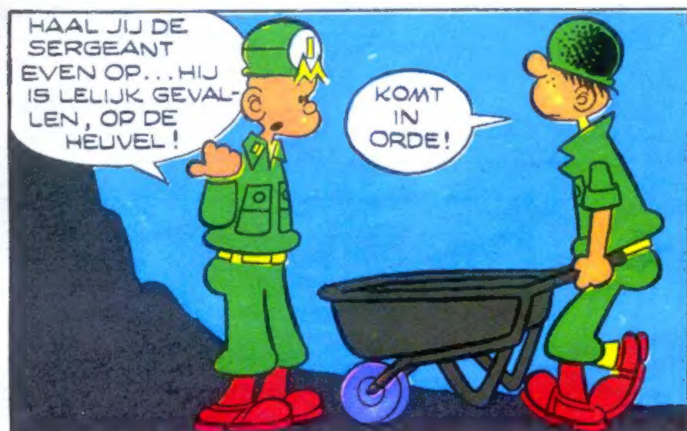

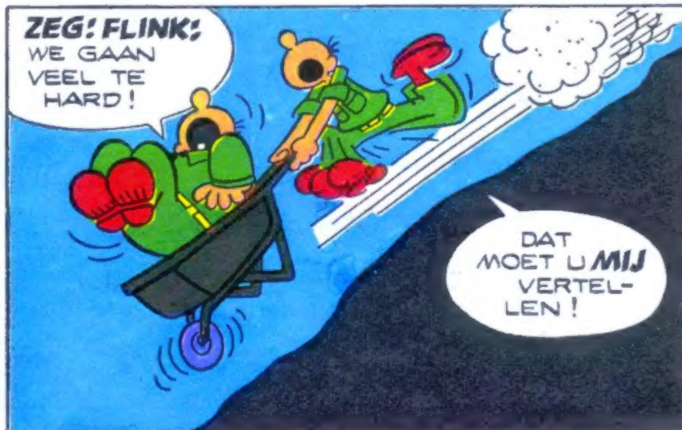
WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

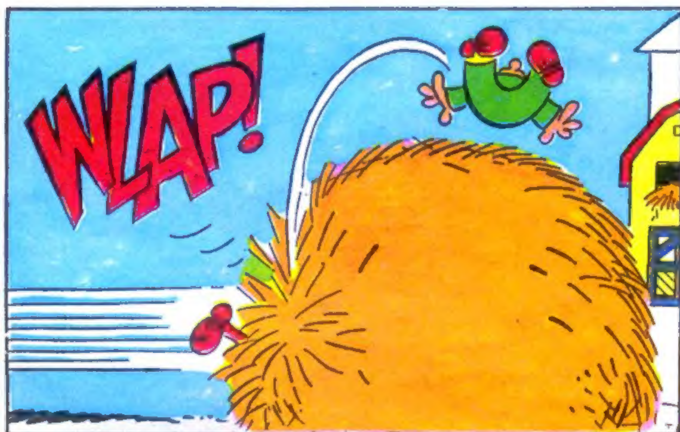

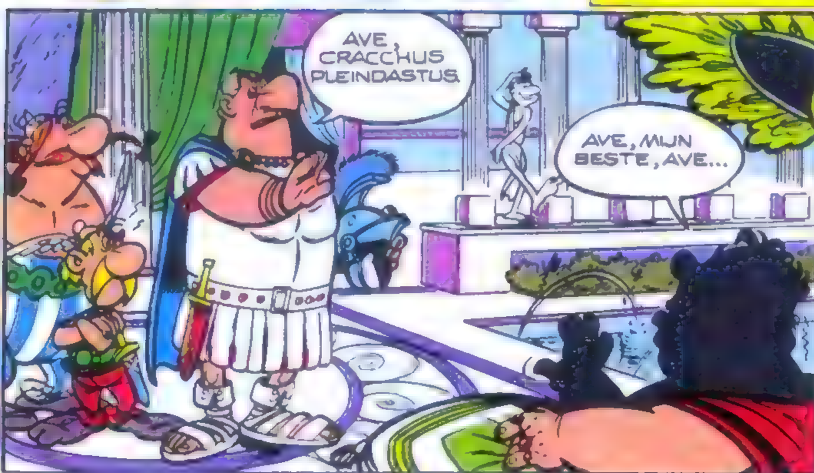

Asterix en het gouden snoeimes

Asterix en Obelix zijn in Lutetia om een gouden snoeimes te halen voor hun druïde. De Romeinen arresteren hen wegens ordeverstoring, maar Asterix néémt dit niet.

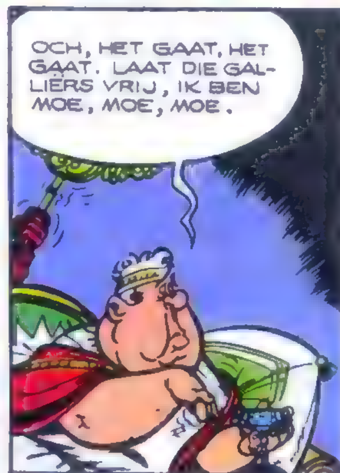

Asterix

BOEHOEHOE!
MIJN ARME NEEF AMERIX ...
STIL MAAR, WE VINDEN HEM WEL TERUG, ZEG, HOE ZIET HIJ ER EIGENLIJK UIT?

HOE HIJ ER UIT ZIET? DAT WEET IK NIET, IK HEB HEM NOG NOOIT GEZIEN.
!

LATEN WE NOG EENS NAAR ZIJN HUIS GAAN, MISSCHIEN ONTDEKKEN WE IETS.
DA'S EEN GOED IDEE... MAAR HOE KAN HIJ NU VRAGEN HOE AMERIX ER UIT ZIET ALS IK HEM NOG NOOIT GEZIEN HEB?

DIE DEUR IS NATUURLIJK OP SLOT..
WACHT MAAR, DAT DOE IK WEL EVEN....

KRRRAAK!

ZIEZO!

WAT EEN ROMMEL! RAAR, IK HEB TOCH EEN NETTE FAMILIE...
ER IS HIER GEVOCHTEN, KIJK, AMERIX HEEFT ZIJN SPULLEN ALLEMAAL LATEN LIGGEN ...

...BEHALVE ZIJN GEREEDSCHAP, ZIJN SNOEIMESSEN EN HET GOUD! JE NEEF IS ONTVOERD!
BOEHOEHOE! ARME AMERIX...

EN DAT BEWIJST DAT AMERIX NOG IN LEVEN IS! BIJ TOUTATIS, WE ZULLEN HEM TERUGVINDEN.
TOP!

VOORLOPIG BLIJVEN WE HIER. EERST GAAN WE WAT INKOPEN DOEN.
GOED IDEE

LATER...
EVERZWIJN IS ERG DUUR IN LUTETIA.
EN DE KOOPMAN ZEI DAT DE PRIJZEN NOG MEER OMHOOG ZOUDEN GAAN. ARM GALLIË!

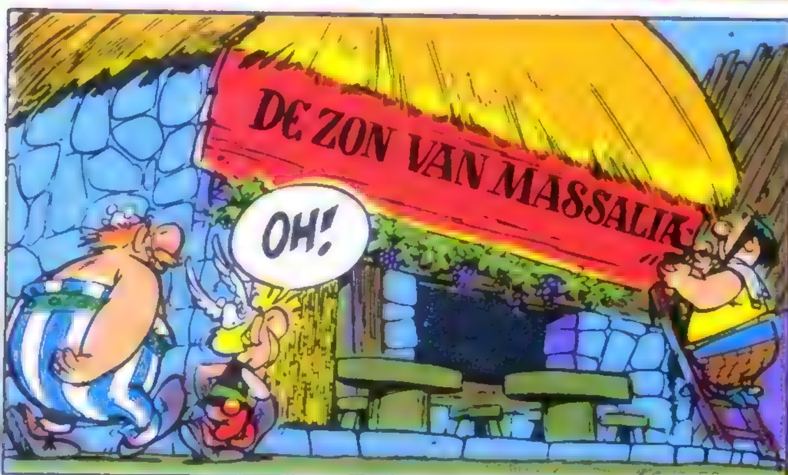
en het gouden snoeimes

WORDT VERVOLGD

de Cartwrights in OOG om OOG

Little Joe is blind geworden door een kogel van Kleine Kraai. De Indiaan wil zijn misdaad goed maken . . .

DE SLAG BIJ WATERLOO

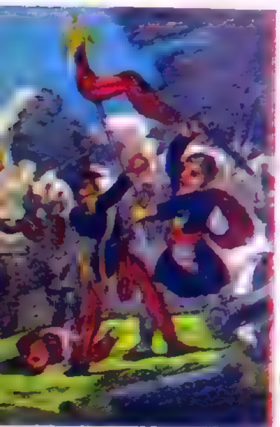

Het paard van Blücher is getroffen.

Het 42ste Regiment.

Inname Frans geschut.

DEZE week is het anderhalve eeuw geleden dat de slag bij Waterloo plaatsvond. Zelfs als dat gedeelte van de geschiedenis op school nog niet behandeld is, dan nog zal de naam Waterloo je iets zeggen, want de strijd die toen gestreden is, heeft beslist over de toekomst van Europa.

Napoleon, die sinds 1804 keizer van Frankrijk was, probeerde half en, als 't kon, héél Europa te veroveren. Het lukte hem net niet, want Engeland, Rusland, Pruisen en Oostenrijk wisten hem met vereende krachten te verslaan en de keizer werd naar het eilandje Elba in de Middellandse Zee verbannen. Nog geen jaar later lukte 't hem echter te ontsnappen en op 1 maart 1815 landde hij met een klein groepje getrouwen bij Cannes aan de Franse Rivièra. Binnen drie weken zat hij weer in zijn keizerlijk paleis in Parijs.

Hij begon meteen legers te vormen, want van alle kanten kwamen zijn geschrokken vijanden met hun legers op Parijs af. De Italianen, de Oostenrijkers, de Russen, de Pruisen, de Nederlanders en de Engelsen voelden niets voor een nieuwe Napoleontische overheersing. Wat we van Napoleon ook zeggen kunnen, laf was hij niet. Hij besloot de vijand tegemoet te trekken. Ten zuiden van Brussel stuitte hij op het Pruisische leger van generaal Blücher. Hij won en gaf generaal Grouchy bevel de Pruisen te achtervolgen. De Fransen waren echter zo uitgeput, dat zij de Pruisen slechts op grote afstand volgden. Grouchy dacht dat zij naar Duitsland aftrokken, maar daarin vergiste hij zich deerlijk!

Inmiddels wendde Napoleon zijn hoofdmacht aan tegen de Engels-Nederlandse troepenmacht. Bij Quatre-Bras (dat betekent: viersprong) traden de Nederlandse en Nassause regimenten onder bevel van prins Willem van Oranje hem in de weg en hielden onder zware verliezen stand. Dit betekende de redding van het Europese leger, want toen op zondag 18 juni bij Waterloo 72.000 Fransen met 246 kanonnen storm liepen op 68.000 vijanden met 156 kanonnen, kwamen de Fransen aan de winnende hand. De Prins van Oranje raakte gewond, de Engelse generaal Ponsonby sneuvelde en als overmaat van ramp wierp Napoleon toen ook nog zijn oude Garde in de strijd. Het Engels-Nederlandse front wankelde en toen... verscheen generaal Blücher! Hij was, zonder dat Grouchy het merkte, met een wijde boog naar het slagveld teruggekeerd en hij had dit alleen kunnen doen, omdat de Nederlanders een beslissende vertragingsactie hadden gevoerd bij Quatre-Bras. De Pruisen vielen onmiddellijk aan en Napoleon, die zag dat alles voor hem verloren was, nam de benen.

De Slag bij Waterloo duurde van 10 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds en er sneuvelden 52.000 soldaten. Omdat er toen nog geen persfotografen en kranten waren, maakte men getekende stuiversprenten (ze kostten een stuiver). Een van die kleurenprenten, een Engelse, drukken wij op deze pagina af.

Dood van de hertog van Brunswijck.

Verslagen generaal.

De inname van Parijs.

PCP
PLAAT

ORANJE BIJ Q

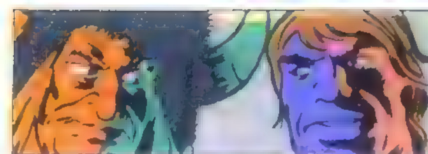

1. Batterijcommandant. 2. Soldaat. 3. Soldaat brengt lont aan het zundgat. 4. Geschutsbediening. 5. Affuit. 6. Artillerieofficier die de uitwerking van het geschut nagaat. 7. Caisson. 8. Gewonde kolonel van de Infanterie. 9. Soldaat van het Regiment Jagers. 10. Gewonde Infanterist. 11. Arts. 12. Marketentster. 13. Gesneuvelde Jager. 14. Bereden Karabinier (Nederlander). 15. Pistoolholster. 16. Nederlandse Infanteristen met Franse krijgsgevangenen. 17. Franse Infanterist. 18. Franse Huzaar. 19. Officier van de Garde. 20. Franse Kurassier. 21. Nederlandse Nationale Militie. 22. Tamboers. 23. Officier. 24. Huzaar van Boreel. 25. Kapi-

QUATRE-BRAS

tein Militie. 26. Pruisische Infanterie. 27. Hertog van Brunswijk sneuvelt. 28. Bataljon van de Nationale Militie met vaantje. 29. Quatre-Bras. 30. Prins van Oranje met zijn staf. 31. Weg van Charleroi naar Brussel. 32. Franse artillerie. 33. Oprukkende Garde. 34. Aanvallende Franse Lansiers. 35. Franse Dragonder. 36. Nederlandse Jagers. 37. Twee sappeurs (geniesoldaten) met gewonde officier van de Jagers. 38. Vaantje van bataljon Jagers. 39. Franse Dragonders. 40. Frans vaandel. 41. Bois-du-Bossu. 42. Bereden Artillerie-officier. 43. Ferme-de-Gémioncourt.

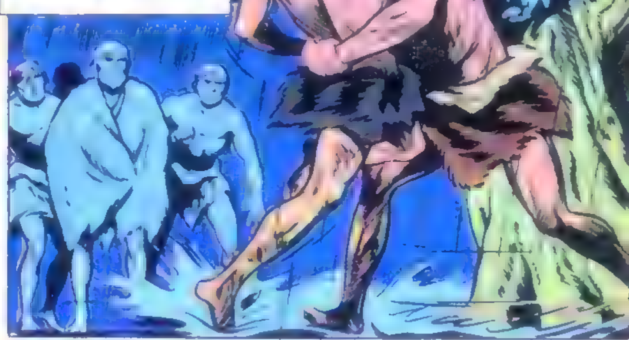

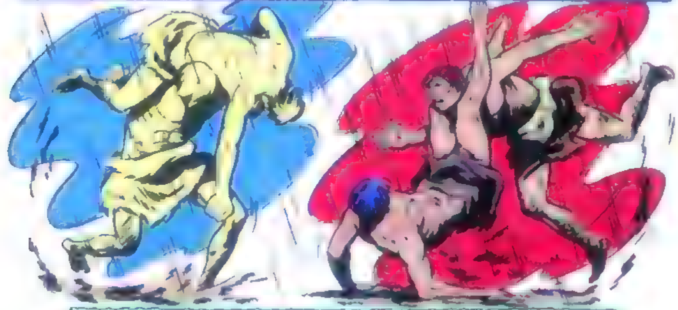
DE WILDE

Toenga en Kadem zijn neven en grote rivalen. Kadem, de oudste van de twee, daagt zijn jongere neef uit....

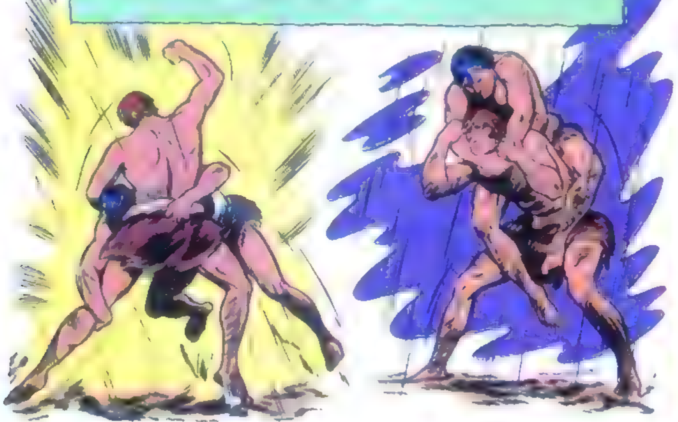

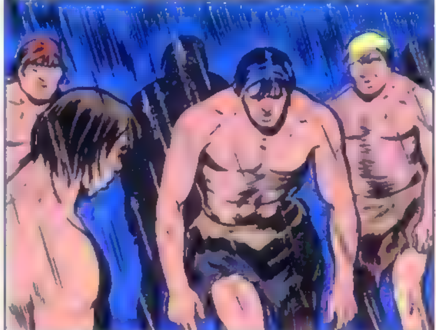

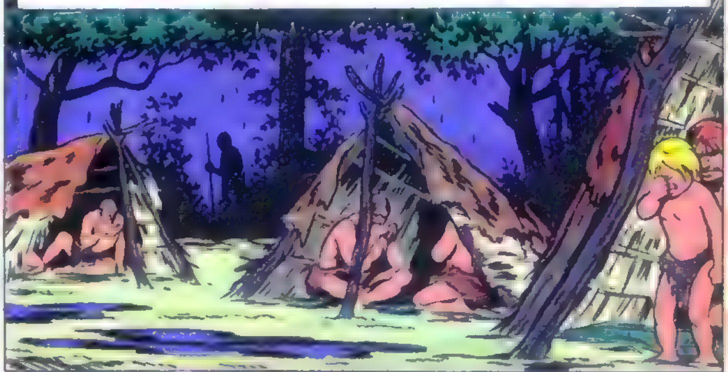

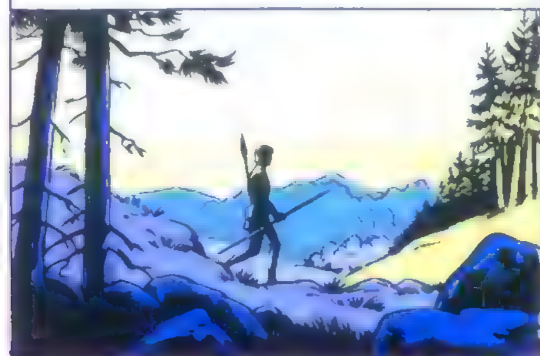

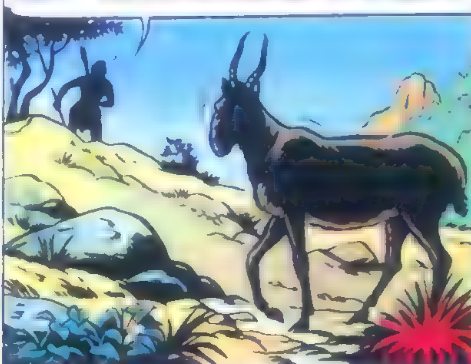

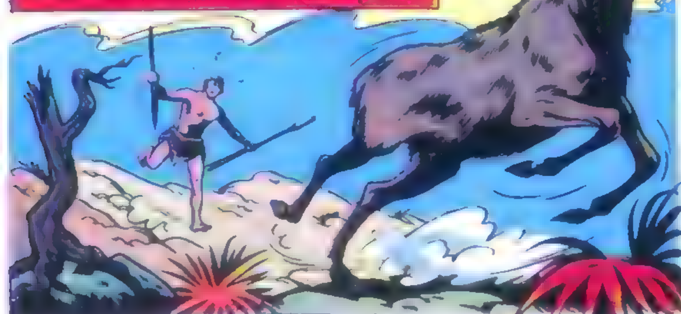
HORDE

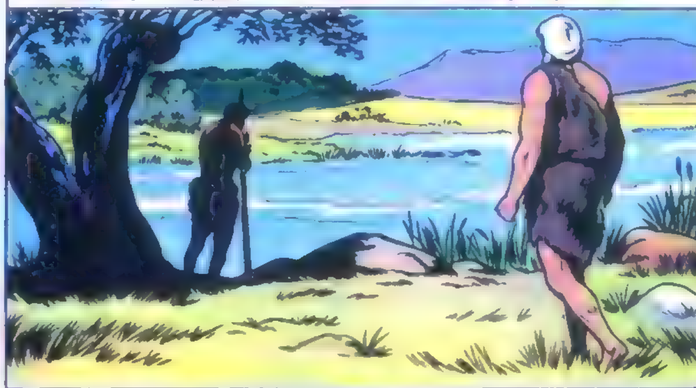

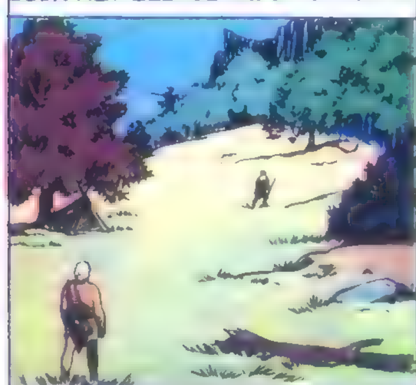

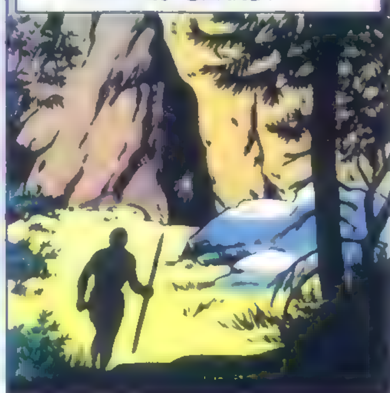

WORDT VERVOLGD

een avontuur van MICK TANGY

DE VERLOREN

EEN KWARTIERTJE LATER

OEF! EINDELIJK. IK DACHT DAT DIE LUI VAN DE CONTROLETOREN ONS NOOIT MEER ZOUDEN LATEN GAAN!

JE MAG BLIJ ZIJN DAT WE ER ZO AFGEKOMEN ZIJN! VOOR HETZELFDE GELD HADDEN WE EEN PAAR DAGEN IN DE BAK KUNNEN OPKNAPPEN...

LATEN WE NU GAUW GAAN DOUCHEN EN ONS VERKLEDEN, DAN ZOEKEN WE DE REST VAN ONS SQUADRON OP!

IK DENK DAT WE DAAR MOETEN ZIJN.

WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN? WAT ZIEN JULLIE ERUIT! HET LIJKT WEL OF JE ZO UIT EEN RIOOL KOMT!

?!

BEMOEI JE MET JE EIGEN ZAKEN, OPA!!!

WAT?! WEET JE WEL TEGEN WIE JE HET HEBT? IN DE HOUDING! IK BEN KOLONEL **GALL!** WAAR HAAL JE DE BRUTALI...

OH JA? KIJK 'NS AAN! MAAR DAAR TRAP IK GEEN TWEEDE KEER IN!

WAAAT! MAAR...MAAR...

MAAK JE NIET ZO DRUK, MAN! EN DOE JE OOGKLEPPEN VOOR!

EN ALS JE WEER EENS LOLLIG WILT ZIJN, BEDENK DAN IETS GEESTIGERS!

EEN PAAR MINUTEN LATER...

TANGY EN LAVERDURE? MOOI... WE DACHTEN AL DAT JULLIE NIET MEER KWAMEN! EENS KIJKEN... WAAR ZIJN JULLIE INGEDEELD...

?!

KOLONEL!!!

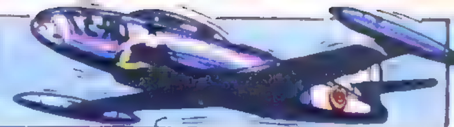
?!?

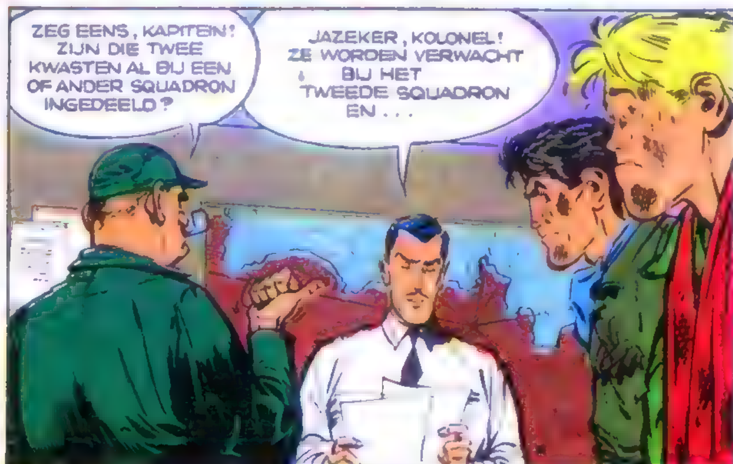
WAAT!!? HIJ! DE KOLONEL?

OOOOOOH! NU WAS HET DE ECHTE!!

RAKET

Mick Tangy en Laverdure hebben het aan de stok gehad met een man die voorgaf de kolonel te zijn. Later horen ze dat hij helemaal geen militair is, maar een burger.

Arendsoog, Witte Veder en Den, de staljongen, hebben de oude Paton onder hun hoede genomen. De goudzoeker wordt belaagd door een bende die het op zijn goud heeft gemunt.

HET gefronste wenkbrauwen kwam Arendsoog overeind. Nadat onze vrienden in een hoog tempo het spoor dat Den had gemaakt, hadden gevolgd, waren zij aangekomen op de plaats waar de staljongen Elkton overrompeld had en waar Mormon korte tijd later zijn woedende vriend zonder wapens en zonder paard had aangetroffen. Uit de wirwar van sporen die dit alles achtergelaten had, kon noch Arendsoog noch de Indiaan een-twee-drie wijs worden. Ongeveer tien minuten kropen de twee mannen over de grond, bekeken het omwoelde zand, volgden enkele sporen over korte afstand en trokken zwijgend conclusies. „Ik geloof dat ik het gevonden heb, boy," zei Arendsoog peinzend. „Je valt me maar in de rede als je het niet met me eens bent."

Witte Veder knikte heftig. Hij was nieuwsgierig of zijn vriend tot dezelfde conclusies was gekomen als hij.

„Op deze plaats overviel de staljongen Elkton," begon Arendsoog. „De indrukken van Dens laarzen, die we ook bij de vervallen ranch hebben gezien, zijn duidelijk zichtbaar. Patons paard is zonder berijder verder gelopen en is pas achter die struiken blijven staan. Dit is het spoor dat Den maakte toen hij er op Elktons paard vandoor ging. Dat is dus het spoor dat wij gevolgd hebben. Uit de sporen blijkt verder dat er uit het zuiden nòg een ruiter is gekomen...."

„Dat moeten Mormon zijn," meende Witte Veder, die het tot nu toe roerend eens was met zijn vriend.

„Ik denk dat je gelijk hebt. Mormon zou Elkton en diens jonge gevangene immers volgen nadat hij Leffer en Bockman had gewaarschuwd. Goed, Mormon vond Elkton hier zonder paard. Waarschijnlijk heeft hij toen met zijn lasso Patons paard gevangen. Elkton is opgestegen en samen zijn de vrienden verder gereden...."

„Zij niet verder rijden. Zij terùg rijden," merkte Witte Veder op.

„Dat bedoelde ik ook," antwoordde Arendsoog in gedachten. „Het is me niet helemaal duidelijk.... Waarom veranderden de schurken plotseling van gedachten? Ze waren immers van plan om naar de hut in de bergen te gaan.... Ik zie...." Hij zweeg plotseling en sloeg met zijn vlakke hand tegen het voorhoofd. „Natuurlijk!" riep hij uit. „Wat dom van me om daar niet direct aan te denken! Mormon en Elkton zouden met Den vooruit rijden naar de hut. De staljongen is echter ontvlucht. Waarom zouden de schurken dan alleen verder rijden? Nee, ik geloof dat ik weet waar we het mooie viertal kunnen treffen...."

„Jij denken zij wachten aan rand van stad op Paton?" vroeg Witte Veder.

„Het kan haast niet anders! Ik twijfel er niet aan.... Elkton en Mormon hebben zich natuurlijk bij Leffer en Bockman gevoegd. Het span is dus weer compleet...."

„Dan wij ook naar zuiden gaan," zei Witte Veder nuchter.

De twee vrienden verloren nu geen tijd meer. Snel stegen ze op en in een flinke galop gingen ze achter Elkton en Mormon aan.

Natuurlijk moest Mormon omstandig vertellen in welke toestand hij Elkton aangetroffen had. Leffer en Bockman luisterden geamuseerd toe en barstten af en toe in lachen uit.

„Als Elkton nog eens op een gevangene moet passen, zullen we een kindermeisje moeten aannemen om hem te helpen," sarde Leffer.

„Nu is het genoeg!" snauwde Elkton. Hij was rood van woede. „Nog één woord hierover en jullie knappen dit zaakje maar alleen op."

Er viel een stilte. Zo bedoelden ze het nu ook weer niet. Elkton was onbetwist degene met de meeste hersens.

Elkton zag dat zijn woorden hun uitwerking niet hadden gemist. „Laten we opstijgen," zei hij kort.

„Opstijgen?!"

„Ja òpstijgèn...." was het nu de beurt aan Elkton om uit de hoogte te doen. „Jullie zijn toch niet doof?"

„Maar Paton dan?"

„Geloof je nu werkelijk dat hij nog komt?" vroeg de man met een zucht. „Jullie verwijten mij dat ik die staljongen liet ontvluchten, maar zelf hebben jullie nog te weinig hersens om te kunnen begrijpen dat diezelfde staljongen natuurlijk allang teruggekeerd is naar de stad en Paton gewaarschuwd heeft.... Ik had nog de hoop dat jullie hem zouden zien en tegenhouden. Jullie hebben zeker liggen pitten?" liet hij er schamper op volgen. Hij wachtte niet op antwoord. „Als Paton niet komt, gaan we hem halen.... Opstijgen!"

In de hoofdstraat slingerde Den zich uit het zadel en rende het Memphishotel binnen. „Mister Paton! Waar is mister Paton?" vroeg hij gejaagd aan de hotelier, die achter de bar stond en glazen oppoetste.

Wat is er aan de hand?" vroeg de man verbaasd. „Vanmorgen vroeg kwam je baas hier binnen stormen en nu jij weer. Iedereen moet Paton hebben en Thomas zelf laat geen woord los...."

„Alstublieft mister Crofling," viel Den hem bijna smekend in de rede. „Waar is Thomas Paton?"

„Ik denk op zijn kamer," antwoordde de man schouderophalend. „Kamer 3!"

Den was al halverwege de trap. Hij „nam" de overloop in een halve seconde en sloeg een roffel op de deur van kamer 3.

De oude man schrok zich bijna dood. „Wie is daar?" vroeg hij met trillende stem.

„Den Minwood, de staljongen!"

Paton draaide de sleutel om. „Hoe kom jij hier?! Ik dacht dat die schurken je ontvoerd hadden!"

„Dat hadden ze ook," antwoordde Den, terwijl hij door een kiertje in de deur de kamer binnen glipte. Hij vertelde de goudzoeker alles wat hij wist. „Toen ik op mijn vlucht Arendsoog en Witte Veder tegenkwam, vroeg de eerste mij u een boodschap over te brengen."

„Wat vroeg Arendsoog je dan?"

„Ik moest zeggen dat u moest handelen zoals afgesproken was en dat u daarna moest terugkeren naar het hotel en de stad onder geen voorwaarde mag verlaten."

Paton knikte tevreden. Hij klopte met zijn rechterhand op zijn borstzak. „Arendsoog bedoelde dat ik mijn claim moest laten inschrijven. Dat is al gebeurd. Hier zitten mijn eigendomspapieren van de grond...."

„Dus u hebt werkelijk goud gevonden?" riep Den verbaasd uit. „Ik dacht dat het onmogelijk was.... Mijn vader zei altijd dat er in de omgeving van Memphis-City nog nooit goud gevonden was...."

„Toch hèb ik goud gevonden," antwoordde Paton met een stralende glimlach. „Jóu wil ik zelfs wel vertellen waar. In het Stenen-Mangebergte, nauwelijks veertig mijl naar het noorden...."

Den schudde verwonderd zijn hoofd. „Dan ....dan.... bent u rijk...."

Paton barstte in een schaterlach uit. „Zo ver is het nog niet, hoor. Ik weet bij benadering niet hoeveel goud er in de grond zit en zelfs al wist ik dat, dan moet ik nog heel wat werk verzetten voor ik kan zeggen dat ik rijk ben!"

In een snelle galop reden de vier schurken Memphis-City binnen. Voor de saloon (bar) schuin tegenover het hotel stegen de mannen af. Elkton haakte de leidsels van zijn rijdier achter een van de spijkers die in de houten buitenmuur van de saloon geslagen waren. De anderen volgden zijn voorbeeld.

„Iedereen weet dus wat hij moet doen?" vroeg de leider van de schurken.

Drie hoofden knikten.

„Daar gaan we dan!" commandeerde hij. „Leffer, jij eerst...."

Leffer stak de hoofdstraat over, liep voorbij het hotel en verdween in de smalle steeg naast het gebouw. Elkton probeerde nonchalant te doen en leunde tegen de houten paal die het dak van de saloon steunde. In werkelijkheid was hij echter tot het uiterste gespannen.... Hij verloor de zijkant van het hotel geen seconde uit het oog. Er hobbelde een koets voorbij.... De ramen van het huis naast het hotel werden opengegooid en een vrouw sloeg een stofdoek uit....

Plotseling verscheen Leffer in de smalle steeg. Hij stak een hand op.

„Mijn beurt," zei Elkton kort. „Tel tot dertig en kom dan achter me aan, Mormon." Zonder nog iets te zeggen liep hij naar de overkant en verdween in het Memphis-hotel.

„Good morning sir," groette hij de hotelier. „Kunt u mij zeggen of een zekere mister Paton hier verblijft?"

De hotelier greep verbijsterd naar zijn hoofd. „Wéér iemand voor Paton," riep hij uit. „Wat will...."

Hij zweeg plotseling. De klapdeurtjes die toegang gaven tot de bar, die op de benedenverdieping van het hotel gevestigd

De Goudzoeker van MEMPHIS-CITY

EEN NIEUW ARENDSOOG-VERHAAL GESCHREVEN DOOR P. NOWEE EN GEILLUSTREERD DOOR HANS KRESSE

was, werden opengesmeten en er stormde een man naar binnen.
„BRAND!" brulde hij. „Bent u de baas?"
„Ja!" stamelde Crofling. „Waar is...."
„Je hotel staat in brand!" brulde de man, in wie wij Mormon herkennen. „De achterkant is één vlammenzee...."
Crofling vergat de mannen. Hij draaide zich om en stortte zich letterlijk door de deur, achter de bar. Inderdaad was het knetteren van de vlammen reeds te horen.
„Kom mee!" wenkte Elkton met een gemene glimlach om zijn lippen. Mormon zat hem op de hielen, toen hij de trap op stormde. Op de overloop bleef hij even staan. „Brááááand!!!" brulde hij dan.
Er werd een deur opengesmeten en er verscheen een vrouw in een kamerjas. Haar haren stonden bijna rechtop haar hoofd. „Brand? Waar?"
„Het hotel staat in brand!" brulde Elkton. „Snel naar beneden...." Hij pakte haar bij de schouders en duwde haar de trap af.
De deur van kamer 3 werd opengegooid en het verschrikte gezicht van Den verscheen. „Is er brand....?" Verder kwam hij niet.... Met een reusachtige sprong wierp Elkton zich op de jongen.
„Je hebt nog iets van me tegoed!" brulde hij, terwijl hij zijn vuist uithaalde.
Den probeerde de slag te ontwijken, maar omdat Paton vlak achter hem stond, kon hij niet achteruit springen.... Elktons vuist trof hem tegen de rechterslaap.... Den voelde zijn knieën knikken.... Toen werd alles zwart om hem heen....
Mormon had zich intussen op Paton gestort. De goudzoeker vocht als een leeuw, maar tegen de veel jongere schurk moest hij wel het onderspit delven.... Het laatste dat tot hem doordrong, was dat er een scherpe brandlucht de kamer binnendrong....
Elkton boog zich over de oude man en onderzocht snel zijn zakken. Toen hij overeind kwam, hield hij de eigendomspapieren triomfantelijk omhoog.
„We hebben ze, Mormon! We hebben ze!"
Mormon knikte kort. „We moeten hier weg! De vlammen vreten al aan het dak."
De schurken talmden geen seconde meer en renden de trap af.
In de hoofdstraat had zich al een grote menigte nieuwsgierigen verzameld. De hoteleigenaar stond handenwringend naar de vlammen te kijken, die zich snel een weg vraten door de wanden van het houten gebouw.
Er worstelde zich iemand door de menigte naar voren. „Opzij voor de sheriff!" brulde hij. Eindelijk was hij erin geslaagd om tot de voorste rij door te dringen. „Is er nog iemand in het hotel, Crofling?" vroeg hij.
„Paton.... Thomas Paton en Den Minwood, de jongen van de stalhouderij moeten nog boven zijn," stamelde hij.
Op dat moment kwamen Elkton en Mormon naar buiten stormen. Elkton ving nog juist de woorden van de hotelier op. „Maak u geen zorgen," haastte hij zich. „Ik heb Paton en de staljongen aan de zijkant het hotel zien verlaten.... Ik heb nog op hun kamer gekeken."
„Wordt er niet geblust?" informeerde de sheriff.
Crofling haalde de schouders op. „De mensen houden de huizen in de omgeving nat. Mijn hotel...." Hij zweeg. Een klein kind kon zien dat het gebouw totaal verloren was.
„Weet je hoe de brand is ontstaan?" vroeg de sheriff verder.
Crofling schudde zwijgend het hoofd.
„Sheriff," begon Mormon. „Ik weet niet of ze er iets mee te maken hebben.... maar eh.... ik zag een cowboy en een Indiaan aan de achterkant van het hotel. Ze deden nogal geheimzinnig. Korte tijd later sloegen de vlammen aan de achterkant uit het gebouw...."
„Zo zo...." mompelde de sheriff. „Wilt u straks even op mijn kantoor komen? Uw verklaring kan erg belangrijk zijn."
„Natuurlijk, sheriff," knikte Mormon vriendelijk. „U ziet me wel verschijnen."
Toen verdween hij in de menigte....

VOLGENDE WEEK: ER ZIJN NOG MENSEN IN HET HOTEL

EEN AVONTUUR VAN SPAGHETTI

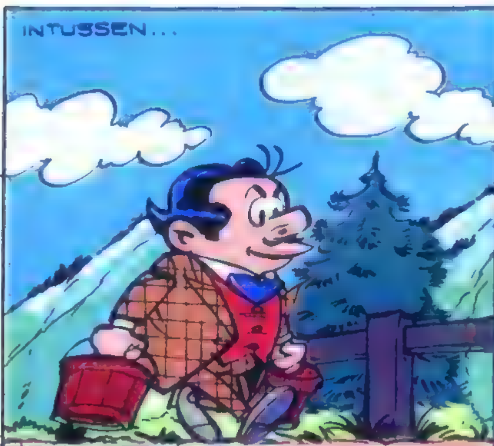

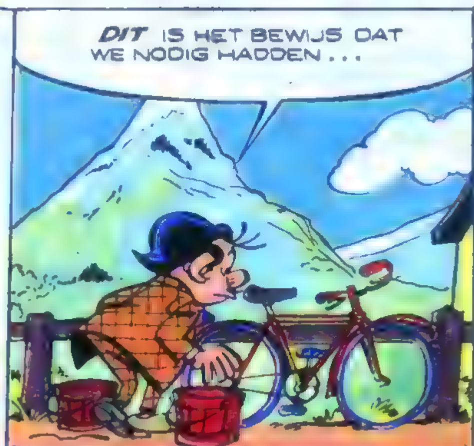

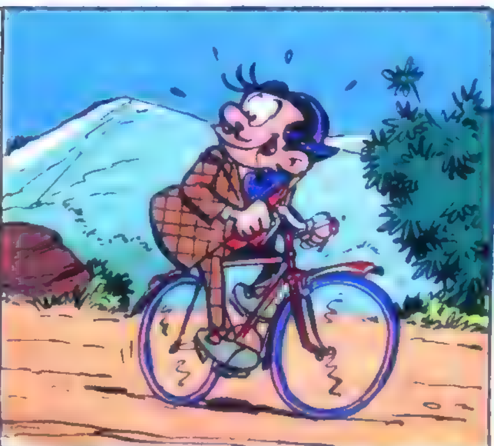

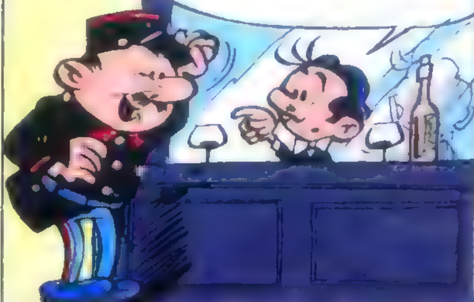

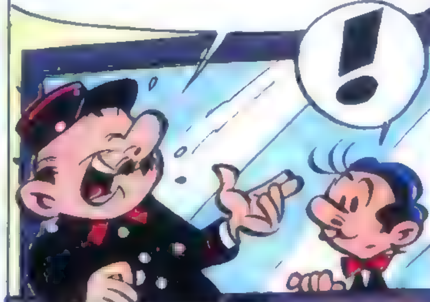

goud in de wielen

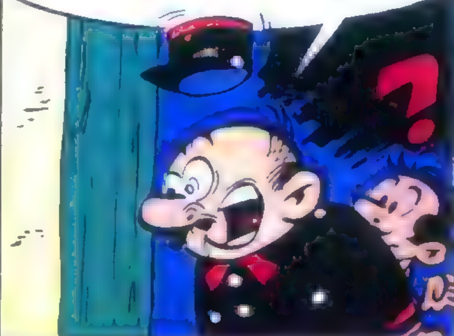

Spaghetti en Prosjoetto zijn de ongelukkige eigenaars van een café in de bergen. Hun gasten komen altijd per fiets en Spaghetti heeft gemerkt dat ze hun rijwielen meestal ruilen. Waarom?

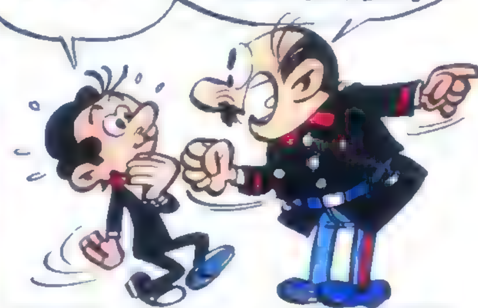

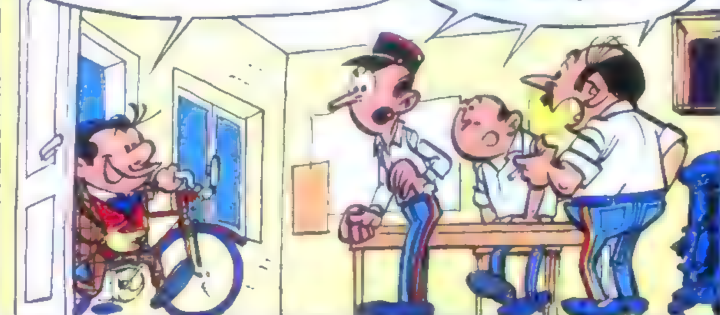

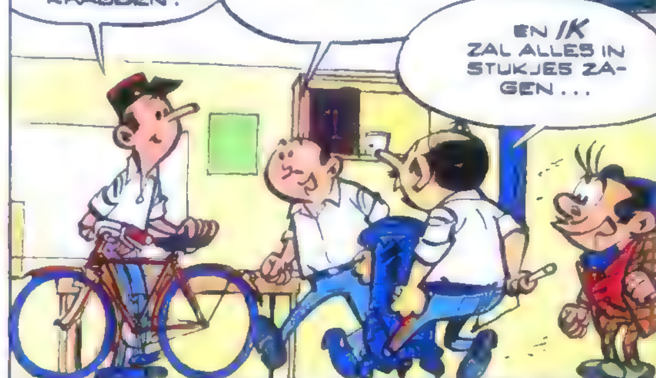

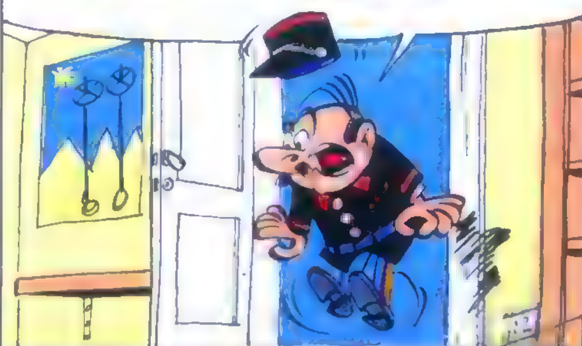

WORDT VERVOLGD

WAAR LIGT DE GRENS?

DOOR BOB SPAAK

Iedere keer dat me sportnieuws uit Amerika voor de bebrilde neus komt, zit ik ongelovig met de ogen te knipperen. En dan denk ik: „'t Kan eenvoudig maar niet steeds zo doorgaan. Die lui daar moeten toch ook eens in de gaten krijgen dat er **grenzen** zijn èn records die je gerust eens een paar jaar onaangetast kunt laten." Maar nee, ze merken niets. Neem bijvoorbeeld Randy Matson, 20 jaar oud. Een beer van een vent, dat wel. Hij stoot de kogel. En hoe! Vorig jaar in Tokio won hij de zilveren plak, werd dus tweede achter tandarts Dallas Long. 't Zag er daar in het Olympisch Stadion even somber uit voor de machtige heer Long, want dat „broekie", die Matson, bleek plotseling een zeer moeilijk heerschap, dat de vanzelfsprekende overwinning van Long in gevaar bracht. Ik zie nog dat norse gezicht van Long op 't moment dat jonge Matson de leiding neemt met een stoot van dik over de 20 meter. Je zag Long denken: „Die knaap moet met mij de kachel niet proberen aan te maken! Een grapje is goed en aardig, maar dat knulletje moet wel weten hoever hij kan gaan." Nou, ik zei je al, dat was niet gering. Om precies te zijn: 20,20 meter (het Nederlands record ligt iets boven de 16 meter, dan hoef ik je niets meer te zeggen). Enfin, Dallas stapte driftig in de ring en stootte de kogel (gewicht 7¼ kilo), 20,33 meter ver, waarmee alle Olympische zaken op dat moment bevredigend waren geregeld. Dat was dus in 1964, toen Matson nog 19 was.

Inmiddels is Randy jarig geweest (op 5 maart), waarschijnlijk nog iets sterker geworden en nog net zo gek op kogelstoten. Jazeker, hij **is** sterker geworden, want hij heeft vorige winter voor het eerst aan training met gewichten gedaan. Tot dan toe, zei hij, was hij vergeleken met een Dallas Long maar een „zwakkeling", wat een beetje vreemd klinkt voor iemand die twee meter lang is, 110 kilo weegt en zilver gewonnen heeft op de Olympische Spelen. Maar goed, Randy vond zichzelf blijkbaar een zorgenkind en ging met zware gewichten aan de gang om nu eindelijk eens een flinke knul te worden. **Hij is het!** Het wereldrecord van Long (20,68 meter), werd door hem verbeterd en op 30 april stootte hij in de stad Austin in Texas de kogel 21,05 meter ver, waarmee hij als eerste de 21-metergrens overschreed. En ons Nederlands record... enfin, dat heb ik je al verteld, maar wij zijn tenslotte maar een klein landje met kleine records.

Nu moet je vooral niet denken dat zo'n kerel als Randy Matson een uitzondering is in de V.S.; waar ze die jongens en meisjes vandaan halen weet ik niet precies, maar ze hebben er hele rijen van! Steeds weer nieuwe hardlopers, zwemmers, springers enz. Paul Wilson bijvoorbeeld, scholier in een Californisch plaatsje dat Downey heet. Wat doet deze Paul? Hij springt polshoog. Goed? Wat denk je van 5 meter 5? En hij is pas 17! Zeker, nou breekt je de klomp. En de mijne ook. 't Is werkelijk niet te geloven maar 't is waar! En daar heb je Tommy Smith, die weer iets ouder is (21), en die tot de conclusie komt dat hardlopen wel een aardig tijdverdrijf is en die dan dus een paar maanden gaat trainen. Als hij na die training aan wedstrijden mee gaat doen, blijkt hij verschrikkelijk snel. Inmiddels heeft hij het wereldrecord op de 200 meter (rechte baan zonder bocht dus) met een tijd van precies 20 seconden geëvenaard. Tja, zo gaat dat daar in Amerika, dat ze vaak „het land van de onbegrensde mogelijkheden" noemen. Komkom, dacht ik dan, onbegrensd is wel een groot woord, maar ik begin zo langzamerhand te geloven dat jongens als Matson en Smith de grenzen helemaal niet zien. En denk nou niet dat het uitgerekend Matson, Smith en Wilson zullen zijn die in 1968, in Mexico, Olympische titels gaan behalen. Dat is helemaal niet zeker. Tegen die tijd hebben ze in Amerika al weer nieuwe sterren op ieder sportgebied, nog beter, nog sneller, nog sterker, wat ik je brom! En dan begin ik een stukje voor PEP met de volgende woorden: „Iedere keer dat me sportnieuws uit Amerika voor de bebrilde neus komt, zit ik ongelovig met de ogen te knipperen..." Jaja, ik zal nog heel wat knipperen!

HET VERRAAD VAN STEVE WARSON

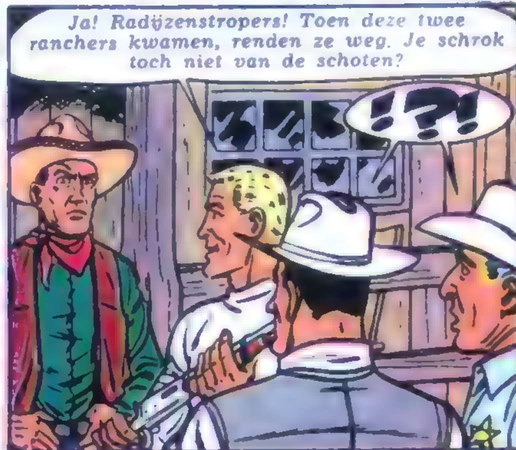

Michel Vaillant is in Amerika, op de ranch van zijn vriend Steve Warson.

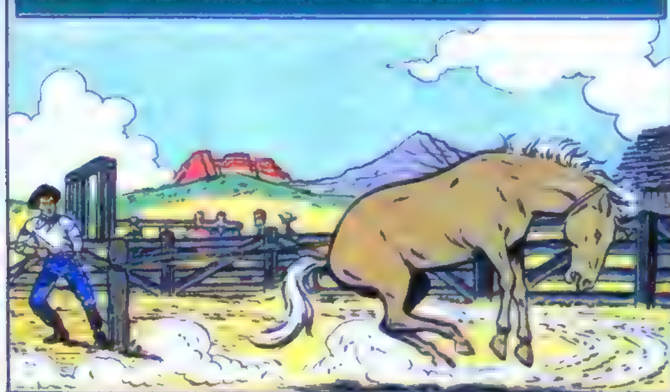

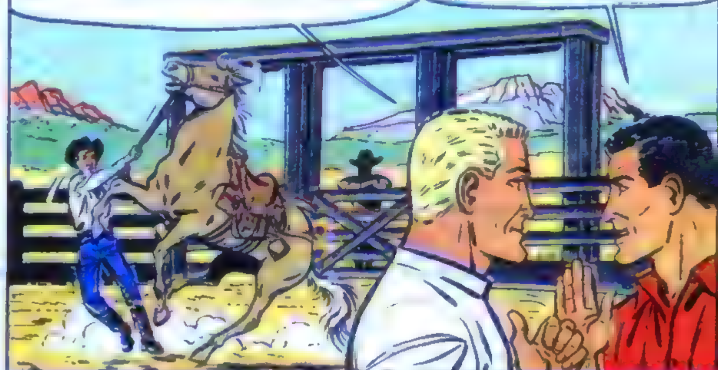

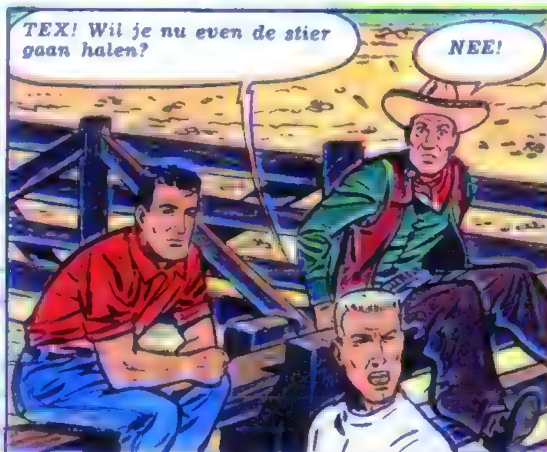
HET VERRAAD VAN

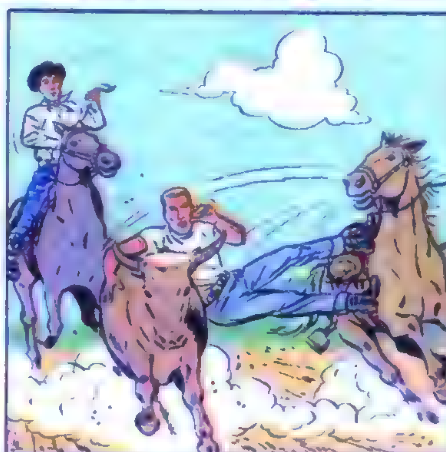

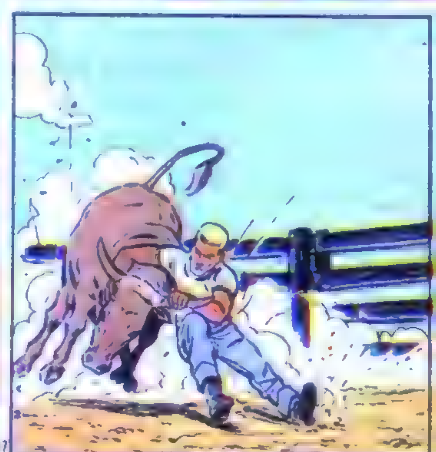

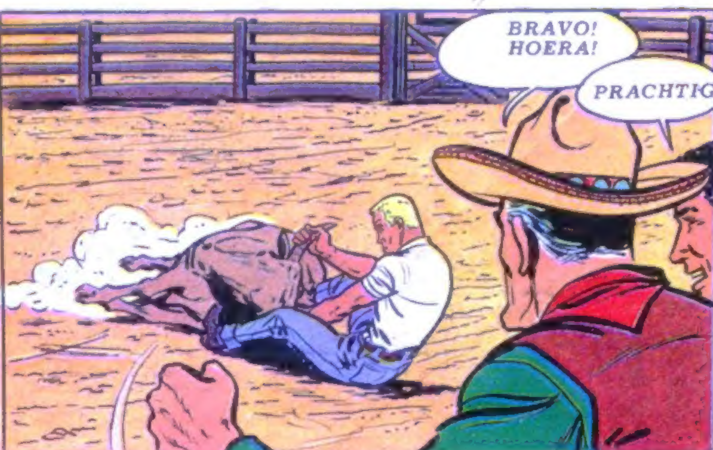

STEVE WARSON

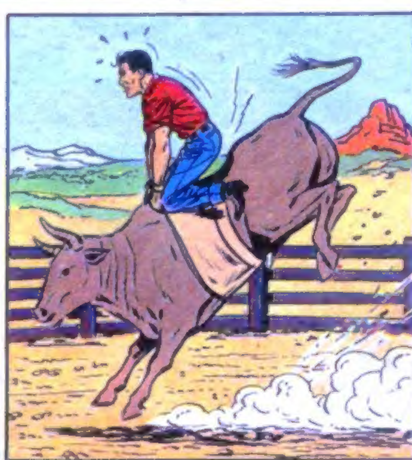

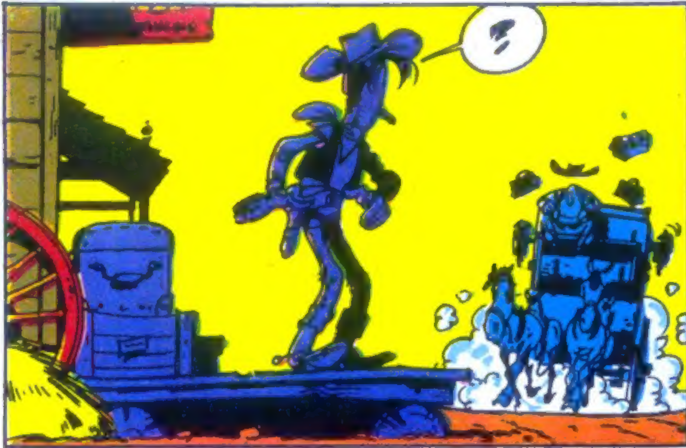

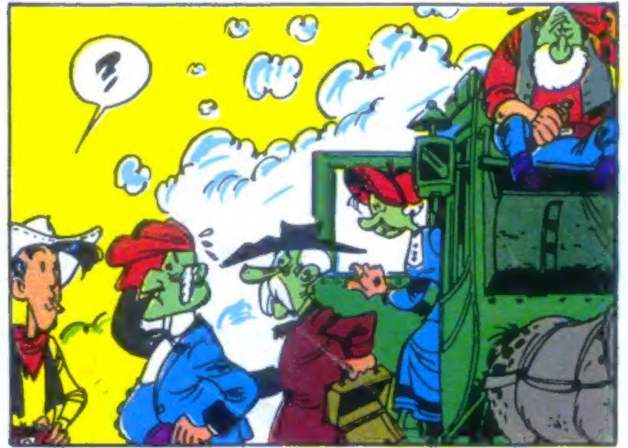
18

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE en BILLY

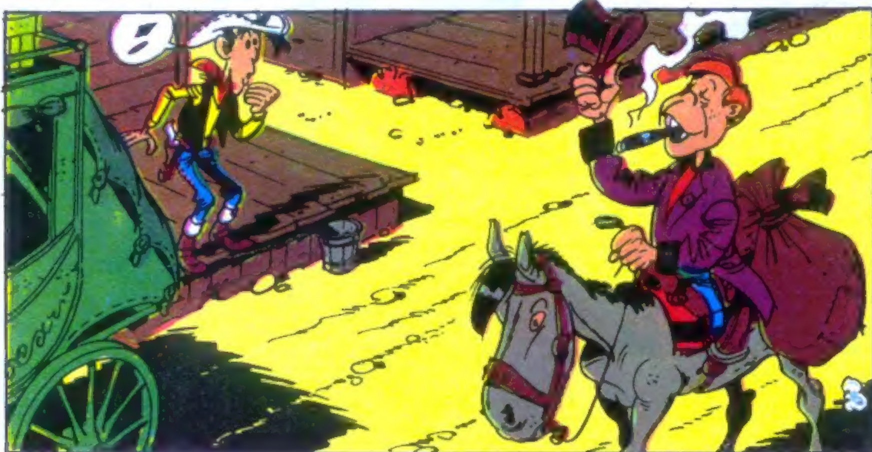

the Kid

De inwoners van Fort Weakling beven voor Billy the Kid. De kwajongen terroriseert het stadje met zijn revolvers. Dan besluit Lucky Luke de strijd met hem aan te binden.

LUCKY LUKE en BILLY the Kid

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. Postabonnementen / 4,55 per 13 nummers. Giro 330021. **Ned. Antillen en Suriname:** / 20,80 per jaar. **Overig buitenland:** / 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.